

Beste mensen,

"Ben ik te horen?" Dat is niet alleen mijn vraag nu aan u, maar het is misschien wel de vraag die afgelopen tijd het meest te horen was in de huiskamers, aan de bureaus en keukentafels, achter laptops, tablets, en smartphones. Het is misschien wel een van de zinnen die het jaar 2020 het meest kenmerkt.

Want wat we in maart over ons kregen, heeft zoveel veranderd. Zaken die vanzelfsprekend leken, konden niet meer. Even persoonlijk contact kon niet meer.

Zaken die vanuit traditie vast leken te liggen... moesten anders. Denk aan het indrukwekkende beeld van 4 mei. Een lege Dam...

Evenementen waar soms jaren voorbereiding aan vooraf gingen, gingen niet door. Denk aan internationaal de Olympische Spelen, internationaal en regionaal het Eurovisie Songfestival, Nationaal en lokaal de viering van 75 jaar vrijheid. Juist de vrijheid om de vrijheid te vieren, was er niet.

"ben ik te horen?"

Geldt voor de mensen in de zorg die op dit moment voor de tweede keer vol aan de bak moeten. Zijn hun smeekbedes om de maatregelen na te leven gehoord ?

"ben ik te horen?"

Geldt voor de slachtoffers van het virus. Het geldt voor de nabestaanden die vaak niet eens afscheid van hun dierbaren konden nemen. Het geldt voor de overlevenden die soms nog maanden zullen moeten revalideren. Want laten we niet vergeten dat onze regio ongenadig hard getroffen is door het virus.

"ben ik te horen? "

Geldt ook voor de ondernemers. In de horeca, in de detailhandel, de zzp-ers. Van hen werd en wordt veel geëist. We zullen straks met zijn allen de schouders moeten onder zetten om de geleden schade te herstellen.

"ben ik te horen?"

Geldt voor de mensen die in eenzaamheid de dagen doorbrengen door de maatregelen. Omdat kostbare sociale contacten niet meer mogen of uit angst voor besmetting. Het is mooi om te zien dat zij gehoord worden en er tal van initiatieven zijn, ook hier in Capelle, om naar die mensen jong en oud om te zien. Vanuit organisaties, vanuit kerken, maar ook individuele mantelzorgers die letterlijk omkijken naar de mensen naast hun. Het is mooi om te zien dat, het is inmiddels een cliché, meer afstand toch mensen dichterbij elkaar bracht en brengt.

"ben ik te horen?"

Geldt ook voor de jongeren die geconfronteerd met allerlei beperkingen. Je zou zeggen dat deze digitale generatie makkelijk de alternatieven vinden. Maar uit onderzoek deze week nog bleek dat heel veel jongeren het juist moeilijk hebben. Met het feit dat ze hun sociale

contacten missen, studeren in eenzaamheid, stages niet meer hebben, angst voor de toekomst hebben.

"ben ik te horen?"

Geldt ook in de Capelse politiek. Ook hier moest geschakeld worden. Online-commissies, raad. Hulde aan de fractie dat ze zich zo snel eigen gemaakt hebben. Het is mooi om te zien en te horen hoe Jolanda, Devie, Erik, Vidar, Tim en sinds kort aangevuld ter ondersteuning door Arjan hun taken weten te vervullen. Jolanda zal daar straks meer over vertellen.

Zo veel mensen willen gehoord worden. Sommigen schreeuwen harder en worden eerder gehoord, maar zoals de koning al zei: "ook de zachte stemmen moeten gehoord worden" (Wat uit een Bach cantate schijnt te komen. Dat moest mij als Mozartliefhebber even verteld worden)

Maar de boodschap blijft overeind. Zachte stemmen moeten gehoord worden. We moeten er zijn voor elkaar. Nu en ook in de toekomst. Laten we daarom blijven luisteren, zodat de vraag "ben ik te horen?", beantwoord kan worden met "ik heb u gehoord".

Het jaar 2020 ligt achter ons. De verwachtingen voor 2021 zijn hooggespannen.

In de strijd tegen het virus gloort er vaccinatie licht aan het einde van de tunnel. Ook al is de tunnel nog lang.

Hooggespannen ook in de politiek waar na een roerige periode het CDA klaar staat om de verkiezingen in te duiken. Het CDA Capelle zal alles doen om Wopke Hoekstra en zijn team te helpen een goed resultaat neer te zetten.

Kortom 2020 ligt achter ons, 2021 voor ons.

Zoals the Beatles al ooit zongen "Things are getting better all the time"